

ἐν Ομφάλῃ, κοινῶς ὅπῃ πάντος ἀθροίσματος ἔταξε
 ἑωῖσμα, θιασῶν ἢ ἐκαλοῦντο οἱ τῶν θιασῶν κοινωνοῦ-
 τες. Εὐθὺν μέλαθρον] μέλαθρον κυρίως λέγει τὸ
 μέλι τῆς ζύλου, τὸ ὑπέρτονον καλούμενον. ἀπὸ τοῦ
 μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ, τινὲς ἢ τὸ ὄρεφον. ἐκ τῆς ὑ-
 βου καὶ ὄδλος οἶκος μέλαθρον καλεῖται, ὡς καὶ ἀπὸ τῆς
 σίας τῆς πυρὸς τὸ ὅλον οἶκμα ἐστὶ ὀνομάζει. Ε-
 χέτω.] κατεχέτω. ἑυτέστιν αἰθὴρ νύμενος μύετω, ἔμπ-
 δείς ἀνεμος καὶ τὴν αἶρα πνεύστω. νύμενος, ἀνεμος ἐπὶ
 χων. νύμεμία, ἀνέμω ἡσυχία. κύμα δὲ, ὑδάτος ὅπῃ δρο-
 μὴ βία λέγειται, καὶ τὸ ἐπὶ ὄν ἐν τῇ κοιλίᾳ, καὶ τὸ γυνώ-
 μιον κύμα. γλαυκὸν δὲ, λευκόν, κυάνεον. Σ. Βομβάζει
 ὁπρῆμα ποιητικῶς πλάσσειν, ὡς τὸ ἐμβεῖν, τὸ ποῖον

ἤχον ἀποτελεῖν. κυρίως δὲ αἱ μέλισσαι ἐοικέν λέγον-
 ται. λέγεται καὶ ἡ βροντὴ βομβεῖν. ὡς αὐτὸς καὶ τὸ βομ-
 βαλοβομβάζει. εἰσὶ δὲ λέξεις ὀνοματοποιητικαί πρὸς
 μίμημα τῆς αἰσθητικῆς ἀπῆχίσεως. Εὐστάθιος. Μησιπλοχος
 οὐ πῶς τῆς θεράποντος ὀγκώδη ματαμολογίαν, καὶ
 μεγαλοῤῥημοσύνην οὕτως οἰοῖται θαυμάζων καταγε-
 λᾶ. Πράμος ἡμέτερος.] ἔσπερ ἡ γραφὴ καλῶς ἔχει, τὸ
 πρᾶμος ἀντὶ τοῦ πρῶμος λέγεται. πρῶμος δὲ καὶ συγ-
 κοπῶν ἀπὸ τοῦ πρῶμαχος, ἢ ἐκ τῆς πρὸς ποροθύσεως, καὶ
 τοῦ μῶν, τὸ ποροθυμοῦμαι σύγκειται ἡ λέξις, ἢ ἡ πορ-
 μος ὁπρὸς τῶν ἄλλων ποροθυμοῦμαι. Εὐστάθιος, καὶ
 ὡς τὸ πρὸς ἡσυχίᾳ, πρῶμος, πρῶμαχος, προαγωνιστής, προ-
 ηγούμενος.

Μν. Μῶν βινεῖδεις;
 Θε. Τίς ὁ φωνήσας.
 Μν. Νύμενος ἀθήρ.
 Θε. Δρυόχους πιδέναι δράματος ἀρχάς.
 Κάμπει ἢ νέας ἀλίδας ἐπῶν.
 Τὰ ἢ πορνεία. τὰ ἢ κολλομελεῖ
 Καὶ γνωμοτυπεῖ καὶ ἄνομάζει.
 Καὶ κροχυτεῖ, καὶ γογυλίξει.
 Καὶ χροαδί.
 Μν. Καὶ λαίκαζι.
 Θε. Τίς ἀρχιῶτας πελάθει θεηγκοῖς
 Μν. Οὐς ἔτιμος ἑὺ τέτε ποιητῆ
 Τοῦ καλλιποῖς, τῆς θεηγκοῦ,
 Γογυλίσας, καὶ σὺς ρέφας
 Τεπὶ τὸ πέος, χροαεῦσαι.
 Θε. Ἡπου νέος ἀγῶν ἦδ' ὑβεισὶς ὡ γέ-
 εον.
 Εὐ. Ω δαμόνιε τέτον μὲν ἔα χείρην, σὺ ἢ
 Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλειν πάση τέ-
 χῃ.
 Θε. Μὴδὲν ἰκέσθ' αὐτὸς γὰρ ἔξῃσιν τέχῃ.
 Καὶ γὰρ ὑλοποιεῖν ἀρχεῖ. χεῖρῆρος οὐκ

MN. Nunquid subagitari?
 SER. Quis locutus?
 MN. Quietus eiber,
 Claus ponere fabule principia,
 Flectit autem bona scuta verborum.
 C. Alia vero tornat.
 Alia vero conglutinat membratim.
 Et sententias format, & antonomasias utitur.
 Et ceram infundit, & rotundat in modum rari,
 Et infundit.
 MN. Et fucat.
 SER. Quis agrestis accedit ad atria?
 MN. Qui promptus tibi & poeta,
 D. Pulchriloquo aeryj
 Rotundans in modum rari, & contorquens
 Hoc veretrum infundere.
 SER. Nunquid nouum certamen fuisti contume-
 liator o senex?
 EV. O bone, hunc quidem sine valere, tu veno
 Agathonem mihi huc euoca omni arte.
 SER. Nihil precare, ipse enim egredietur citò,
 E. Etenim modulari incipit. hyeme enim

ΒΟΥΡΔΙΝΥΣ. Μῶν βινεῖδεις.] ὡς περ καὶ πρῶ-
 τερον τούτω πρὸ ῥήματι χρῆται, θέλων δ᾿ ἀνεῖν, καὶ ὅπῃ
 διεκνυῖται πῶς θηλυτῆρα, ἐκλυσιν, καὶ ἀνανδρεῖαν τῆς Ἀ-
 γάθωνος. φωνήσας.] τίς ἀνήχησεν καὶ ἀνεφώνησεν. Νύ-
 μεμος.] ἡσυχος. Δρυόχους τι. δρᾶ. ἀρχάς.] γνώμη ὅστιν
 ἦδε, μέλλει, φησὶν ὁ θεράπων, Ἀγάθων ὁ δεσπότης ἐμὸς
 τίθεναι ἀρχάς δράματος δρυόχους, τετέστι, συμπηγηγύ-
 ναι, προσηλοῦτε πῶς ἀρχαί τῆς δράματος. Δρυόχους γὰρ
 καλούμενον κυρίως, τὰς ὅσας τῆς σιδηρῶν πελεκέων, ἐς
 αἰς τὸ σελεῖν ἐνεῖρεται, καὶ πατήλας, οἱ ἐν τῇ θείῃ νηὶ ναυ-
 πηγεμῶν, δρυόχους δὲ καὶ ὁ Πλάτων καλεῖ ἐν Τιμαίῳ,
 τὰ σκεῖμαλα τῆς πηγεμῶν νεώς. Στόλις ἢ (λέγει) ἐκ
 δρυόχων ναυπηγεμῶν κατ' ἑνα ἕκαστον, λαθεῖν ἀδύ-
 νατον, ἀκέρως δ' ἐν τῷ καλεῖται ὡς ποροίμα ὁ Δεισοφάνης
 καὶ καλαχρηστικῶς. Κάμπει ἢ νέας ἀλίδας ἐπῶν.]
 τατέστι σῶμασσιζει καὶ σῶμασσιζει ῥημάτων, ὡς περ ἄλλο-
 τί περ λέγει ὁ Δεισοφάνης, ἄλλοι δ' ἀναγινώσκουσι ἀ-
 λίδας τῆς ἐπῶν, ὅπερ σημαίνει τὰ κύκλω τῶν προχῶν ὡς
 περ φερέας, καὶ ἔτα κάμπειν ἀφίδιας ἐπῶν, σημαίνει ἀν-
 συρέφειν λέγει καὶ περσφῶνας λαθεῖν. Γορνέει.]
 ερογυλοῖ καὶ γλύφει ῥήματα, μετὰ τῆς ἢ τὸ ἴο ῥήμα
 ἀπὸ τῆς ἐργαλείου τεκτονικοῦ, ὡς ερογυλα γήμαλα πε-
 ειργαφῆ, ὅπερ δὴ καλεῖται ἴο γῆρας, ὅθεν καὶ τὸ τοριῶναι,

περιγράφει καὶ κυκλῶναι σημαίνει, ἴο γῆρας ἢ καὶ κατα-
 σκευάζειν δηλοῖ. Κολλομελεῖ.] καὶ μέλι συγκολλᾷ,
 ἔσπερ ἄππει, καὶ σῶμασσιζει, καὶ σῶμασσιζει, κόλλα δ' ὅστι
 νοτιῶν δέρμα βόσ, ὅθεν καὶ τὸ ἴο ῥήμα μετὰ τῆς κολλᾶν.
 Γνωμοτυπεῖ.] τυποῖ ὡς γνώμας, γνωμολογεῖ ἀκείβως,
 ὅθεν καὶ γνωμοτυπία, γνωμολογία ἀκείβως. Καὶ ἄνο-
 μάζει.] ὀνόματα ἀντ' ὀνομάτων τίθει. ὅθεν καὶ ἀν-
 τonomasias γῆμα τὸ ῥητορικῶν, ὅταν ὀνόματα ἀντὶ ὀνο-
 μάτων ἴδμεθα. Κροχυτεῖ.] τατέστι, εὖ πλάθει, κη-
 ροῦ γὰρ οὐδὲν εὐπλάσσοτερον, οὐδὲ εὐμεταχειριστότε-
 ρον. λέγεται δὲ τὸ ὅπῃ τῆς ῥαδίως τι ποιοῦντων καὶ
 εὐπλάσως. ὅτι κροχυτῆος δηλονότι οὕτω ὀξείως καὶ
 ῥαδίως μεταχειρίζονται καὶ πλάθουσι, ἢ τὸ πρᾶγμα
 ποιηθὲν ἢ τὸ ῥήμα λεχθὲν ὑπ' αὐτῆς. ὡς εἰ κηρὸν εἶεν καὶ
 γοῖον κηρὸν, ὅστι πρᾶγμα πάντων ῥάσον. Γογυλί-
 ζει.] συρέφει. γογυλος, ερογυλος λέγειται, καὶ γογυ-
 λεύματα, ερογυλεύματα, ὡς περ ἔσπερ ἄλλοθι ποῦ φησὶν
 ὁ Δεισοφάνης, ὅτι αἱ ἴωαικες ἴνα μὴ δοκῶν πολὺφα-
 σοῖ τῆς ποῖσσι μάζας γογυλας, ἴωαις ερογυλας. Χοα-
 νεύει.] καταχέει, εἰς χῶνον ἐμβάλλει. Χῶνος, τὸ χωνεῖον
 λέγειται καὶ χῶνος, οἱ χωνεῖται. Λαίκαζι.] ἐξαπατᾷ.
 Λαίκασις ὁ πορνός λέγειται. καὶ λαίκασις, ἢ πορνή. ση-
 μαίνει ἢ τὸ ῥήμα φανακίζειν, ὅτι αἱ πορνῆ εἰσθασί
 γῆσθαι τοιούτοις ἴσι φανακισμοῖς καὶ ὡς φησὶν
 πρὸς